

Ptám se, co je ti

Helena Vondráčková

Už si řek stokrát,
že práskneš do koní.
Mít u mě podnájem,
že už ti nevoní.
Dnes balíš, jak se zdá.
A teď co na to já?
(Co já?)

Myslím si,
máš-li jít,
k čemu byl by tu pláč a dojetí?
Pár dnů proletí
a dál jde každý sám.

Máš-li jít,
pročpak zůstal jsi stát už potřetí?
Ptám se, co je ti?
Ptám.

Tak ještě psací stroj
a svoje holení.
Snad ti už dochází,
cos tu měl za jmění?
Mám ti bránit, či se smát?
Trapnost na každý pád.

Myslím si,
máš-li jít,
k čemu byl by tu pláč a dojetí?
Pár dnů proletí
a dál jde každý sám.

Máš-li jít,
pročpak zůstal jsi stát už potřetí?
Ptám se, co je ti?
Ptám.
(Já se ptám.)

Co říct, co mluvit ze zmatků?
(Ticho říká víc.)
Že v duchu slyším známý zvuk podpatků.
Pak se vše ztiší, jen kocour zavrní.
A ty tu stojíš a jsi jak na trní.